

ਪਰਮੋਦ ਕੋਹਲੀ ਜੇ.

ਹਰਦਿਆਲ ਮਹਿਤਾ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦਾਰ

CWPNo 1993 ਦਾ 4441

7 ਜਨਵਰੀ, 2011

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟ. 226—ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ) ਨਿਯਮ, 1975—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰਿਜ਼ੈਕਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਓ— -ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ - ਨਿਯਮ 3(3) (ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ - ਸਮਝੀ ਗਈ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਹ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਭਾਵ 8 ਅਗਸਤ, 1984 ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਨੇ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦਾ ਵੀ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲੈਣੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 3(3) (ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਡੀਮਡ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਉਪ ਨਿਯਮ (3) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੀ

ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 8 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਅਚਨਚੇਤੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 1994 ਜਦੋਂ ਉਹ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ।

(ਪਰਾ ੮)

ਬਲਦੇਵ ਰਾਜ ਮਹਾਜਨ, ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ/ਡਾ.

ਕੇ.ਐਸ.ਡਡਵਾਲ, ਐਡ. ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਪਰਮੇਂਦ ਕੋਹਲੀ, ਜੇ. (ਓਰਲ)

(1) ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਖੋਜ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ 5 ਮਈ, 1962 ਦੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਵੀ.ਜੇ. ਹਸਪਤਾਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 17 ਮਈ, 1962 ਨੂੰ ਜੁਆਇਨ ਹੋਇਆ। ਉਸਨੂੰ ਸਹਾਇਕ-ਕਮ-ਲੇਖਾਕਾਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1976 ਤੋਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 24 ਮਈ, 1976 ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਾਲ ਦੂਜਾ ਵਿਆਹ ਨਿਰਮਲ ਅਰੋੜਾ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਅਗਾਊਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਏ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। 1976 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 2795 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ 31 ਮਾਰਚ, 1983 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 10 ਅਗਸਤ, 1983 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ (ਅਨੁਲੱਗ P-2) ਰਾਹੀਂ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 30 ਸਤੰਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ। ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 30 ਸਤੰਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। . ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਆਦਿ ਦਾ ਕੋਈ ਬਕਾਇਆ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 1984 ਦੇ COCP ਨੰਬਰ 55 ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ

ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 17 ਮਈ, 1984 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

"ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 24 ਮਈ, 1984 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਲਾਭ ਦੇਵੇਗੀ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਇਸ ਦਾ"

(2) ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਵ 23 ਮਈ 1984 ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਬਹਾਨੇ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਭਲਾਈ, ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਅਗਾਊਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 25 ਮਈ, 1984 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਪੈਨਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਹਤ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਸਿਵਲ ਸਰਜਨ, ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਵਲ ਸਰਜਨ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੀਐਚਯੂ, ਘਰੋਟਾ ਵਿਖੇ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 26 ਜੁਲਾਈ 1984 ਨੂੰ ਪੀ.ਐਚ.ਯੂ., ਘਰੋਟਾ ਵਿਖੇ ਆਪਣੀ ਜੁਆਇਨਿੰਗ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 7 ਅਗਸਤ, 1984 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਚਨਚੇਤੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਪੀਰੀਅਡ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 3 ਦਸੰਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਐਸ.ਐਮ.ਓ., ਪੀ.ਐਚ.ਯੂ., ਘਰੋਟਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ। ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ, ਗਰੈਚੁਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲਾਭ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 14 ਦਸੰਬਰ, 1984 ਦੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 16 ਜੁਲਾਈ, 1979 ਤੋਂ 29 ਸਤੰਬਰ, 1983 ਤੱਕ ਅਤੇ ਫਿਰ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1983 ਤੋਂ 25 ਜੁਲਾਈ, 1984 ਤੱਕ ਅਤੇ 8 ਅਗਸਤ, 1984 ਤੱਕ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ

ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ 1984. 24 ਦਸੰਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 16 ਜੁਲਾਈ, 1979 ਤੋਂ 29 ਸਤੰਬਰ, 1983 ਤੱਕ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਉਹ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਅਤੇ 1 ਅਗਸਤ, 1983 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਅਤੇ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1983 ਤੋਂ 25 ਜੁਲਾਈ, 1984 ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਹ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਤਾਇਨਾਤੀ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 8 ਅਗਸਤ, 1984 ਤੋਂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 22 ਅਗਸਤ, 1988 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਸਬ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਾਜ਼ਬ ਮੌਕਾ ਅਤੇ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਲਟ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਯੋਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਾਜ਼ਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 1 ਦਸੰਬਰ, 1989 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ 25 ਅਕਤੂਬਰ, 1992 ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ। . ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 22 ਨਵੰਬਰ, 1990 ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ 24 ਜਨਵਰੀ, 1991 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ 24 ਘੰਟੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨੋਟਿਸ

ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ) ਨਿਯਮ, 1995 ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀ 3 ਅਗਸਤ, 1987 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਅਨੁਲੱਗ ਪੀ. -16), ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 6 ਮਾਰਚ, 1991 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 8 ਅਗਸਤ, 1984 ਤੋਂ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਅਨੁਲੱਗ P-17)। ਹਾਲਾਂਕਿ 28 ਜਨਵਰੀ, 1992 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ 8 ਅਗਸਤ, 1984 ਤੋਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ 8 ਅਗਸਤ, 1984 ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 'ਡਾਈਜ਼ ਨਾਨ' ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਅਨੁਲੱਗ P-18)। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਲੱਗ ਪੀ-16 ਤੋਂ ਪੀ-18 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ 20 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(4) ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 7 ਅਗਸਤ, 1984 ਨੂੰ ਅਚਨਚੇਤੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਭਾਵ 8 ਅਗਸਤ, 1984 ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਪੀਰੀਅਡ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਸੀ।

ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(5) ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

(6) ਅਚਨਚੇਤੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ) ਨਿਯਮ, 1975 ਦੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ 3(3) ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

“(3) ਅਚਨਚੇਤੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ-ਫੀ) xx xx xx

(2) xx xx xx xx

(3) (a) ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਵੀਹ ਸਾਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਢੁਕਵੇਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ, ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(b) ਇਸ ਉਪ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ- ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ।

(c) ਜਿੱਥੇ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ, ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

(4) ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਜਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਨੋਟ 1.—ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ

ਅਜਿਹੀ ਕਟੌਤੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਅਸੁਵਿਧਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ

ਇਹ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਢਿੱਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਨੋਟਿਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ।

ਨੋਟ 2.—ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਜਾਂ (3) ਅਧੀਨ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਨ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਉਸ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼, ਭਾਗ I, ਭਾਗ I ਦੇ ਨਿਯਮ 8, 119 (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਸੂਲੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਨੋਟ 3.—ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। "

(7) ਉਪ ਨਿਯਮ 9(3) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਪ ਨਿਯਮ (3) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਨੂੰ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ, ਉਪ ਨਿਯਮ (ਸੀ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਢੁਕਵੀਂ ਅਥਾਰਟੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

(8) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਹ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਭਾਵ 8 ਅਗਸਤ, 1984 ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਨੇ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ

ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦਾ ਵੀ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲੈਣੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 3(3) (ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਡੀਮਡ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਉਪ ਨਿਯਮ (3) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 8 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਅਚਨਚੇਤੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 1984 ਜਦੋਂ ਉਹ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ।

(9) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ **ਖੁਸ਼ੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ (1), ਡਾ. ਅਨਿਲ ਦੀਵਾਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਭਲਾਈ ਵਿਭਾਗ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2)** ਅਤੇ **ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਨਾਮ ਡਾ. ਭੂਸ਼ਨ ਲਾਲ ਮਲਹੋਤਰਾ (3)**। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ 'ਤੇ ਵੱਡਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।

(10) ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ, ਜੋ ਕਿ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

HARDIAL MEHTA v. STATE OF, PUNJAB AND OTHERS 658
(*Permod Kohli, J.*)

ਡੋਲਮਿਨ